

1. Erindringer om den 9. april 1940

Rektor Galster har sammenskrevet flere af de erindringer fra besættelsestiden, som han indsamlede kort tid efter befrielsen til bogen "Aalborg Katedralskole under besættelsen", Aalborg 1945. Nedenfor har han samlet nogle af indtrykkene fra 9. april (side 2)

„Jeg kan huske Rektor den Morgen, kort før Skolen skulde begynde. Vi stod nogle Elever uden for Porten og vidste ikke rigtigt, hvordan vi skulde tage dette nye. Rektor kom gaaende sammenbidt og alvorlig. En af os rakte tavs Rektor et af Flyvebladene, et af de grønne, paa elendigt Interskandinavisk forfattede „Oprop". Jeg husker, at Rektor læste det højt og Gang paa Gang afbrød sig selv med Udbrud af den yderste Harme for sluttelig at kaste det fra sig med Udraabet: „De Sataner!" Jeg tror, jeg aldrig vil glemme Rektors Udtryk, da De læste det." (Student fra 1940). Det var ikke det ene af den Slags ubesindige og naturlige Udbrud. „Senere paa Dagen skulde vi have Tysk. Læreren kom hurtigt gaaende hen ad Gangen, lukkede haardt Klassedøren efter sig og sagde derpaa henvendt til os: „Og saa skal man tvinges til at undervise i det Møg-Sprog!" Det var, som Lærerne ikke lignede sig selv. En gik nervøst og oprevet frem og tilbage i Gaarden og dukkede sig af og til uvilkaarligt, naar en af de tyske Bombemaskiner drønende dykkede ned; til en Elev sagde han galgenhumoristisk: „Ja, nu er det altsaa Kaupitz, der regerer." En anden, der ellers var ladet med Energi, var ligbleg, og det var, som om han var slaaet ud. En tredie, vel nok Skolens mest vittige og slagfærdige Hoved, udbrød i en Time — med en Stemme, der slet ikke lignede ham, den ellers saa kaade, næsten drengede Mand: „Hvorfor bliver de dog ved med at flyve saadan! Vi ved jo godt, at de kan!" (Student fra 1940).

Kl. 9 samledes hele Skolen. Det var forskræmte Øjne, man saa overalt. Der blev talt om den ufattelige Ulykke, der havde ramt os, nu var vort Land besat. Andet vidste vi foreløbig ikke. Men bedst var det at arbejde. Saa Undervisningen skulde begynde. — „Der hvilede en trykket Stemning over Lærere og Elever, da Rektor mod Sædvane gik op paa Talerstolen. Jeg har glemt det meste af, hvad der blev sagt, men det hele gjorde et kolossalt Indtryk paa mig. Rektors bevægede Ord om Sammenhold, Værdighed og Værn om alt dansk, der var tilbage, blev undertiden overdøvet af Støjen fra de tyske Bombemaskiner. En skærende Kontrast! Kong Kristian har for mig aldrig lydt kraftigere." (Student fra 1942).